

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Rhetor Idem Amico Reduci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

audaculum, qui erectâ fronte perfregisti sacros illos aditus. Rescribe, si me amas, quid isthic agatur, & diffidentem amicum, si potes, confirma. Interim dabo singularem operam, ut non veniam, nisi diligenter commendatus. Multos novi, & amicos nactus sum, qui auctoritate ac gratiâ plurimum valent apud eos, qui provinciam istam moderantur. His instructus præfidiis captabo horum hominum benevolentiam, & si quid absentia longior nocuisset, emendabo.

RHETOR IDEM

Amico in urbem reduci post Autumnales Férias.

Jocosa,

ERgo te ruris tui tandem ceperunt fastidia, & è tantis deliciis salvus ad nos & incolumis rediisti? Næ gaudeo propter te plurimum, tibi que mirum in modum gratulor. Nam ut fatear quod res est, tibi ego tot inter illecebras rusticanti timui non mediocriter. Sciebam in hortis illis, quos incolebas, hunc inter alios fructum crescere, qui semel ingressis miram reditûs oblivionem inducit. Nullum verò in vestro comitatu Ulysses noveram, qui aut Loton gustare nollit, aut gustatâ vellet abstinere. Hinc metus diutinæ moræ, celerisque supra spes meas & vota reditûs cumulata lætitia. Eam tu meliùs intelliges, cum ego te veluti ex Asiâ aut ultimis oris reducem amplexabor. Unum habeo monere te in præsentia, meditatus ad nos ut venias, & ad dicendam pro longiore absentia causam egregiè comparatus. Equidem novi te emunctæ naris hominem

nem

nem inter paucos. Tamen non ita pronum est, uti reris, barbato regi imponere. Cæterum si me audies, parces operosius quærere, qui te commendent; neque potio-rem esse commendationem existimabis, quàm quæ à te ipso profecta sit. Vale. Hæc tuo Davo properanti, & nullam, ne cessasse dicatur, moram admittenti danda fuerunt pauca & inconcinna.

MATER AD MAGISTRUM
FILIOLI,

Cum Puerum Litterarium ad Ludum tardius remitteret.

Commendatitia.

Filiolum nostrum tibi remittimus, Vir cœlestissime, seriùs fortè quàm par esset; tamen neque Adolescentis negligentia factum illud est; neque nos ipsi in causâ sumus. Nosti quàm pluvia jam diu utamur tempestate, per quam non fuit integrum vel corruptam imbrum vitio tentare viam, vel puerum objicere periculo valetudinis, quam asperior paulò intemperies aëris, tam tenuis illa est, tam propè nulla, facile incommodet. Veniam igitur dabis, ut spero, pia parentum sollicitudini, si spem domûs unicam & gentis totius columen unum sedulò conservatum velint. Cæterum Filioli nomine ultrò pollicebor, fore, ut amissum tempus diligentia brevi compenset ac resarciat. Est enim minimè desidiosa pueri indoles, aut fugitans laboris. Imò nihil ipsi tam melli est, quàm dum in accurandum pensum
totus